Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (devītā palāta paplašinātā sastāvā)

2024. gada 21. februārī*

Dempings – Konkrētu Ķīnas izcelsmes polivinilspirtu imports – Galīgais antidempinga maksājums – Īstenošanas regula (ES) 2020/1336 – Normālās vērtības aprēķināšana – Nozīmīgu kropļojumu pastāvēšana eksportētājvalstī – Regulas (ES) 2016/1036 2. panta 6.a punkts – PTO tiesības – Atbilstīgas interpretācijas princips – Attiecīgās reprezentatīvās valsts izvēle – Viegli pieejami dati – Sadarbības neesamība – Jēdziens "nepieciešamā informācija" – Regulas 2016/1036 18. pants – Cenu samazinājums – Tirgus segmenti – Produkta kontroles numuru metode – Regulas 2016/1036 3. panta 2. un 3. punkts – Tiesības uz aizstāvību – Konfidencialitātes ievērošana – Regulas 2016/1036 19. un 20. pants

Lietā T-763/20

Inner Mongolia Shuangxin Environment-Friendly Material Co. Ltd, Ordosa [*Ordos*] (Ķīna), ko pārstāv *J. Cornelis*, *F. Graafsma* un *E. Vermulst*, advokāti,

prasītāja,

ko atbalsta

Wegochem Europe BV, Amsterdama (Nīderlande), ko pārstāv *R. Antonini*, *E. Monard* un *B. Maniatis*, advokāti,

persona, kas iestājusies lietā,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *G. Luengo*, pārstāvis,

atbildētāja,

ko atbalsta

Eiropas Parlaments, ko pārstāv *A. Neergaard*, *D. Moore* un *A. Pospíšilová Padowska*, pārstāvji,

un

Eiropas Savienības Padome, ko pārstāv *H. Marcos Fraile* un *B. Driessen*, pārstāvji, kuriem palīdz *N. Tuominen*, advokāte,

* Tiesvedības valoda – angļu.

un

Kuraray Europe GmbH, Hatersheima pie Mainas [*Hattersheim am Main*] (Vācija), ko pārstāv *R. MacLean* un *D. Sevilla Pascual*, advokāti,

kā arī

Sekisui Specialty Chemicals Europe SL, Lakanonha [*La Canonja*] (Spānija), ko pārstāv *A. Borsos* un *J. Jousma*, advokāti,

personas, kas iestājušās lietā,

VISPĀRĒJĀ TIESA (devītā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs L. Trišo [*L. Truchot*] (referents), tiesneši H. Kanninens [*H. Kanninen*], L. Madise [*L. Madise*], R. Frendo [*R. Frendo*] un T. Perišina [*T. Perišin*],

sekretāre: I. Kurme, administratore,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu,

ņemot vērā 2022. gada 14. un 15. decembra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums [1]

1 Ar prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja *Inner Mongolia Shuangxin Environment-Friendly Material Co. Ltd* lūdz atcelt Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2020/1336 (2020. gada 25. septembris), ar ko nosaka galīgos antidempinga maksājumus konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes polivinilspirtu importam (OV 2020, L 315, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "apstrīdētā regula"), daļā, kurā tā attiecas uz prasītāju.

[..]

Lietas dalībnieku prasījumi

13 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atcelt apstrīdēto regulu daļā, kurā tā attiecas uz prasītāju;

– piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

14 *Wegochem Europe BV* (turpmāk tekstā – "*Wegochem*"), kas iestājusies lietā prasītājas atbalstam, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atcelt apstrīdēto regulu daļā, kurā tā attiecas uz prasītāju;

[1] Ietverti tikai tie šī sprieduma punkti, kuru publicēšanu Vispārējā tiesa uzskata par lietderīgu.

– piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp segt pašai savus tiesāšanās izdevumus.

15 Komisijas, kuru atbalsta Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome, *Kuraray* un *Sekisui Specialty Chemicals Europe SL* (turpmāk tekstā – "*Sekisui*"), prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– noraidīt prasību;

– piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

[..]

Par Komisijas lūgumu noraidīt otro līdz piekto pamatu kā neefektīvus

51 Komisija lūdz noraidīt otro līdz piekto pamatu kā neefektīvus, jo tie attiecas uz dempinga starpību, kas apstrīdētajā regulā novērtēta 115,6 % apmērā, lai gan prasītājai piemērojamais antidempinga maksājums atbilst kaitējuma starpībai, kas apstrīdētajā regulā novērtēta 72,9 % apmērā. Prasītāja, kurai ir pierādīšanas pienākums, neesot pierādījusi, ka tad, ja aplūkotie pamati būtu pamatoti, atšķirība starp dempinga un zaudējumu starpībām tiktu samazināta vismaz nulles apmērā.

52 Komisija arī apgalvo, ka prasītājai ir jāpierāda, ka pastāv personiska, pastāvoša un faktiska interese, kas nevar būt saistīta ar hipotētisku situāciju nākotnē.

53 Pamatojot aplūkoto pamatu efektivitāti, prasītāja, pirmkārt, atsaucas uz judikatūru par tiesību uz aizstāvību pārkāpumu, saskaņā ar kuru prasītājam nevar prasīt, lai tas pierādītu, ka Komisijas lēmumam būtu bijis citāds saturs, bet tam ir tikai jāpierāda, ka šāda hipotēze nav pilnībā izslēgta (spriedumi, 2009. gada 1. oktobris, *Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware*/Padome, C-141/08 P, EU:C:2009:598, 94. punkts, un 2013. gada 11. jūlijs, *Hangzhou Duralamp Electronics* /Padome, T-459/07, nav publicēts, EU:T:2013:369, 110. un 111. punkts). Šī judikatūra esot attiecināma arī uz šo lietu, tā kā prasītāja atrodoties sarežģītā situācijā, jo nevar iesniegt hipotētiskā scenārija gadījumā pastāvošos skaitliskos rādītājus. Lai gan atšķirība starp dempinga un kaitējuma starpībām ir ievērojama, nevar izslēgt, ka pēc aplūkotajos pamatos minēto kļūdu korekcijas, dempinga starpība kļūtu mazāka par kaitējuma starpību.

54 Otrkārt, prasītāja esot ieinteresēta, lai Komisija pareizi aprēķinātu dempinga starpību, ņemot vērā ar apstrīdēto regulu noteikto pasākumu iespējamo pārskatīšanu, citas antidempinga procedūras, kas varētu tikt ierosinātas attiecībā uz prasītāju, vai lūgumus atmaksāt samaksātos antidempinga maksājumus, kurus tā varētu iesniegt. Šīs situācijas neesot ne nākotnē iespējamas, ne hipotētiskas.

55 Treškārt, prasītāja atgādina, ka dati par tās ražoto izstrādājumu normālo vērtību tika izmantoti, lai aprēķinātu citam Ķīnas ražotājam eksportētājam piemērojamo antidempinga maksājumu, kurš noteikts, pamatojoties nevis uz šī ražotāja eksportētāja kaitējuma starpību, bet gan uz tā dempinga starpību. Prasītājai neesot jāuzņemas atbildība par to, ka tā netieši ir bijusi galvenais cēlonis tam, ka cita ražotāja eksportētāja dempinga starpība ir novērtēta pārāk augstu.

56 Jāatgādina, ka pamatregulas 9. panta 4. punkta otrajā daļā ir paredzēts:

"Antidempinga maksājuma apmērs nepārsniedz noteikto dempinga starpību, bet tam vajadzētu būt mazākam par dempinga starpību, ja ar to pietiktu, lai novērstu kaitējumu Savienības ražošanas nozarei [..]."

57 Saskaņā ar judikatūru šajā tiesību normā ir paredzēts tā sauktais "mazākā maksājuma" noteikums (turpmāk tekstā – "mazākā maksājuma noteikums"), atbilstoši kuram, lai noteiktu antidempinga maksājuma likmi gadījumā, kad dempinga starpība ir lielāka nekā kaitējuma starpība, jāizmanto kaitējuma starpība un otrādi (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2010. gada 4. marts, *Foshan City Nanhai Golden Step Industrial*/Padome, T-410/06, EU:T:2010:70, 94. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2016. gada 18. oktobris, *Crown Equipment (Suzhou)* un *Crown Gabelstapler* /Padome, T-351/13, nav publicēts, EU:T:2016:616, 49. punkts un tajā minētā judikatūra).

58 Mazākā maksājuma noteikuma mērķis tostarp ir nodrošināt, lai piemērotais antidempinga maksājums nepārsniegtu to, kas nepieciešams, lai novērstu importa par dempinga cenām radīto kaitējumu. Proti, antidempinga maksājumu noteikšana ir aizstāvības un aizsardzības pasākums pret negodīgu konkurenci, ko rada dempinga prakse, nevis sods vai pasākums, ar kuru Savienības ražošanas nozarei tiek piešķirta konkurences priekšrocība (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 18. oktobris, *Crown Equipment (Suzhou)* un *Crown Gabelstapler*/Padome, T-351/13, nav publicēts, EU:T:2016:616, 50. punkts un tajā minētā judikatūra).

59 Šajā lietā apstrīdētās regulas 658. apsvērumā Komisija "salīdzināja kaitējuma starpības ar dempinga starpībām" un norādīja, ka "[antidempinga] maksājumu summa būtu jānosaka dempinga vai kaitējuma starpības apmērā atkarībā no tā, kurš no šiem lielumiem ir mazāks".

60 Šīs pašas regulas 659. apsvērumā ir ietverta šāda tabula:

Uzņēmums	Dempinga starpība	Kaitējuma starpība	Galīgais antidempinga maksājums
Shuangxin Group [T-763/20]	115,6 %	72,9 %	72,9 %
Sinopec Group [T-762/20]	17,3 %	57,6 %	17,3 %
Wan Wei Group [T-764/20]	193,2 %	55,7 %	55,7 %
Citi uzņēmumi, kas sadarbojās	80,4 %	57,9 %	57,9 %
Visi pārējie uzņēmumi	193,2 %	72,9 %	72,9 %

61 Lai gan Komisija ir apgalvojusi, ka aplūkotie pamati ir neefektīvi, jo prasītāja neesot pierādījusi, ka gadījumā, ja šie pamati būtu pamatoti, dempinga starpība būtu mazāka par kaitējuma starpību un tādēļ antidempinga maksājums būtu samazināms, prasītāja uz to ir atbildējusi, norādīdama ne vien uz pierādīšanas pienākumu, bet arī uz savu ieinteresētību izvirzīt šos pamatus, kālab Komisija norādīja, ka šāda ieinteresētība šajā lietā nav tikusi pierādīta.

62 Atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai, pirmkārt, pamats, kas, pat ja tas būtu pamatots, nevarētu izraisīt prasītāja lūgto atcelšanu, atcelšanas prasībā tiek uzskatīts par neefektīvu (rīkojums, 2013. gada 26. februāris, *Castiglioni*/Komisija, T-591/10, nav publicēts, EU:T:2013:94, 45. punkts, un

spriedums, 2015. gada 15. janvāris, Francija/Komisija, T-1/12, EU:T:2015:17, 73. punkts; šajā nozīmē skat. arī spriedumu, 2000. gada 21. septembris, *EFMA*/Padome, C-46/98 P, EU:C:2000:474, 38. punkts).

63 Otrkārt, atcelšanas pamats ir nepieņemams, jo intereses celt prasību nav, ja – pat ja pieņem, ka tas būtu pamatots, – apstrīdētā akta atcelšana, pamatojoties uz šo pamatu, nevarētu apmierināt prasītāju (skat. rīkojumu, 2020. gada 14. jūlijs, *Shindler* u.c./Komisija, T-627/19, EU:T:2020:335, 47. punkts un tajā minētā judikatūra).

64 Šie ir divi dažādi jautājumi (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2000. gada 21. septembris, *EFMA* /Padome, C-46/98 P, EU:C:2000:474, 38. punkts, un 2022. gada 4. maijs, *CRIA* un *CCCMC* /Komisija, T-30/19, EU:T:2022:266, 92. punkts (nav publicēts)).

65 Jānorāda – ja prasībā, kuras priekšmets ir lūgums atcelt regulu, ar ko nosaka antidempinga maksājumus un kurā Savienības iestādes ir piemērojušas mazākā maksājuma noteikumu, prasītājs ir izvirzījis pamatus vai to daļas, ar ko tiek apstrīdēta augstākā starpība no dempinga un kaitējuma starpībām, rodas jautājums par šo pamatu vai to daļu efektivitāti (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2010. gada 4. marts, *Foshan City Nanhai Golden Step Industrial*/Padome, T-410/06, EU:T:2010:70, 94.–98. punkts, un 2012. gada 21. marts, *Fiskeri og Havbruksnæringens Landsforening* u.c./Padome, T-115/06, nav publicēts, EU:T:2012:136, 45.–47. punkts).

66 Tātad jākonstatē, ka lietas dalībnieku argumentiem par prasītājas interesi izvirzīt aplūkotos pamatus nav nozīmes.

67 Atbildēdama uz Vispārējās tiesas uzdotajiem rakstveida jautājumiem, Komisija, runājot par aplūkoto pamatu efektivitāti, saglabāja savu nostāju, saskaņā ar kuru prasītājai bija jāpierāda, ka tās izvirzītie pamati varēja ietekmēt izmeklēšanas iznākumu, kā arī izvērtēja katra aplūkotā pamata – gadījumā, ja tas būtu pamatots, – ietekmi uz dempinga starpību. Komisija it īpaši apgalvo, ka piektā pamata pamatotība ir nepieciešams, bet ne pietiekams nosacījums, lai aplūkotajos pamatos norādīto pārkāpumu dēļ dempinga starpību varētu samazināt līdz līmenim, kas ir zemāks par kaitējuma starpību. Proti, Komisijas skatījumā, ja piektais pamats būtu pamatots, tai būtu jāpārrēķina dempinga starpība, kas tādējādi būtu samazināma par 41,1 procentpunktu un tātad būtu 74,5 %. Šī starpība joprojām būtu lielāka par kaitējuma starpību, kas ir 72,9 %, bet, ja citi aplūkotie pamati vai to daļas arī būtu pamatotas, būtu iespējams, ka dempinga starpība varētu kļūt mazāka par kaitējuma starpību. Komisija turpretī apgalvo: ja piektais pamats tiktu noraidīts, pārrēķinātā dempinga starpība joprojām būtu lielāka par kaitējuma starpību, pat ja pārējie aplūkotie pamati būtu pamatoti. Proti, minētie pamati attiecoties uz apgalvotajām kļūdām, kuru novēršana labākajā gadījumā varētu samazināt dempinga starpību līdz līmenim, kas joprojām pārsniegtu 90 %. Tātad tā joprojām būtu ievērojami augstāka par kaitējuma starpību.

68 Lai gan prasītāja atzīst, ka gadījumā, ja piektais pamats būtu pamatots, tas varētu izraisīt dempinga starpības samazinājumu par 41,1 procentpunktu, tā apstrīd Komisijas aprēķinus, no kuriem tā ir secinājusi, ka šī pamatotība ir *sine qua non* nosacījums, lai otrais līdz ceturtais pamats būtu efektīvi, un tādēļ, ja tie tiktu apmierināti, dempinga starpība kļūtu mazāka par kaitējuma starpību. Prasītājas ieskatā, ja visi aplūkotie pamati, izņemot piekto pamatu, būtu pamatoti, dempinga starpība tiktu samazināta līdz 71,1 % un tādējādi būtu mazāka par kaitējuma starpību, kas ir 72,9 %. Tiesas sēdē, atbildot uz Vispārējās tiesas jautājumu, prasītāja apstiprināja, ka skaitlis

71,1 % nozīmētu otrā pamata pamatotību, kas izraisītu dempinga starpības samazinājumu par 8,6 procentpunktiem, un ka šī pamata noraidīšanas gadījumā šī starpība sasniegtu 79,7 % un tātad pārsniegtu kaitējuma starpību.

69 Attiecīgi prasītāja atzīst, ka gadījumā, ja otrais un piektais pamats tiktu noraidīti pēc būtības, būtu izslēgts, ka pārējie aplūkotie pamati varētu izraisīt tādu dempinga starpības samazinājumu, ka tā kļūtu mazāka par kaitējuma starpību. Līdz ar to jākonstatē, ka šādā gadījumā pārējie aplūkotie pamati noteikti būtu neefektīvi.

70 Šādos apstākļos pirms lemt par trešā un ceturtā pamata efektivitāti pēc būtības jāizvērtē otrais un piektais pamats.

Par otro pamatu – pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunkta pārkāpumu saistībā ar attiecīgās reprezentatīvās valsts izvēli

71 Prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunktu, kā attiecīgo reprezentatīvo valsti, pamatojoties uz datiem par *Ilkalem Ticaret Ve Sanayi AS* (turpmāk tekstā – "*Ilkalem*"), izvēlēdamās Turciju, lai gan tai bija jāizvēlas Meksika, pamatojoties uz datiem par *Solutia Tlaxcala SA de CV* (turpmāk tekstā – "*Solutia Tlaxcala*") vai par *Wyn De Mexico Productos Quimicos SA de CV* (turpmāk tekstā – "*Wyn*").

72 Pirmkārt, prasītājas ieskatā Komisija ir kļūdaini interpretējusi pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunktā ietverto nosacījumu, saskaņā ar kuru, lai varētu izmantot datus par attiecīgajā valstī reģistrētu sabiedrību, tiem ir jābūt "viegli pieejamiem".

73 Otrkārt, prasītāja norāda, ka nav izpildīts rūpības pienākums, kas Komisijai bija jāievēro, izvēloties attiecīgo reprezentatīvo valsti.

74 Treškārt, prasītāja apgalvo, ka Meksika bija visatbilstošākā reprezentatīvā valsts, jo tajā ir augstāks sociālās un vides aizsardzības līmenis nekā Turcijā.

75 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

76 Tā kā pamatregulas 2. panta 6.a punkta formulējums ir atspoguļots šā sprieduma 8. punktā, jāapkopo galvenie posmi, kurus šajā lietā īstenoja Komisija, piemērojot minētās regulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunktu, un kuri izriet no apstrīdētās regulas.

77 Saskaņā ar apstrīdētās regulas 175. apsvērumu reprezentatīvās valsts izvēle ir "balstīta uz šādiem kritērijiem:

– līdzīgs ekonomiskās attīstības līmenis kā [Ķīnā;]

– izmeklējamā ražojuma ražošana minētajā valstī[;]

– attiecīgo datu publiska pieejamība minētajā valstī[;]

– ja ir vairākas iespējamās reprezentatīvās valstis, tad priekšroku attiecīgā gadījumā dod valstij ar pienācīga līmeņa sociālo un vides aizsardzību".

78 No apstrīdētās regulas 177.–184., 198., 199. un 203. apsvēruma izriet, ka pēc tam, kad Komisija bija apsvērusi piecas valstis, kuras varēja izvēlēties kā attiecīgo reprezentatīvo valsti, tā izslēdza trīs no tām, un tādēļ tai bija jāizvēlas starp atlikušajām divām valstīm, proti, Meksiku un Turciju.

79 Attiecībā uz Meksiku Komisija izanalizēja *Solutia Tlaxcala* un *Wyn* finanšu datu pieejamību (apstrīdētās regulas 38., 200.–202., 212., 229. un 230. apsvērums).

80 Saistībā ar *Solutia Tlaxcala* Komisija saskārās ar faktu, ka mātesuzņēmums *Solutia Europe SPRL/BVBA* (turpmāk tekstā – "*Solutia Europe*"), Beļģijā reģistrēts PVS lietotājs, bija tai iesniedzis nepieciešamos finanšu datus tikai konfidenciālā formā – un tie publiski nebija pieejami – un ka šie dati nebija pieejami *Orbis* datubāzē (turpmāk tekstā – "*Orbis* datubāze").

81 Komisija arī norādīja: lai gan daži ražotāji eksportētāji apgalvoja, ka dati par *Solutia Tlaxcala* ir pieejami *Dun&Bradstreet* datubāzē (turpmāk tekstā – "*Dun&Bradstreet* datubāze"), tie tikai norādīja uz šo faktu kā "*prima facie* pierādījumu" tam, ka šie dati ir pieejami, bet neiesniedza tos. Līdz ar to Komisija secināja, ka tā attiecīgajā procedūrā nevar izmantot šos datus.

82 Par *Wyn* Komisija norādīja, ka tās publiskie finanšu dati bija pieejami tikai par 2018. gada pirmajiem sešiem mēnešiem un ka šis periods nesakrīt ar periodu, uz kuru attiecās tās izmeklēšana, un sezonālo svārstību dēļ šo periodu nevarēja uzskatīt par reprezentatīvu attiecībā uz visu gadu. Komisija tāpat konstatēja, ka *Wyn* 2017. gadā nav bijusi rentabla. Tādēļ Komisija secināja, ka Meksiku nevarēja uzskatīt par attiecīgu reprezentatīvu valsti izmeklēšanas nolūkā.

83 Attiecībā uz Turciju Komisija uzskatīja, ka tā varēja balstīties uz datiem par *Ilkalem*, kas bija pieejami *Orbis* datubāzē, it īpaši par 2018. gadu, un kas liecināja, ka, lai gan šī sabiedrība minētajā gadā bija cietusi zaudējumus lielo finanšu izdevumu dēļ, iepriekšējo gadu datu pārbaude ļāva šos izdevumus uzskatīt par netipiskiem. Tādējādi Komisija secināja, ka dati par 2018. gadu var tikt izmantoti, veicot korekciju, lai ņemtu vērā šajā gadā radušos finanšu izdevumu netipisko raksturu (apstrīdētās regulas 205., 206. un 213.–215. apsvērums).

84 Turklāt apstrīdētās regulas 221. un 226. apsvērumā Komisija precizēja, ka, tā kā tā ir konstatējusi, ka Turcija ir vienīgā pieejamā attiecīgā reprezentatīvā valsts, nav vajadzības novērtēt sociālās un vides aizsardzības līmeni saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunkta pirmā ievilkuma pēdējo teikumu.

85 Principi, kas piemērojami, interpretējot Savienības tiesību normu, ir atgādināti šā sprieduma 28. punktā.

86 Prasītāja apgalvo, ka no gramatiskā viedokļa Komisijas izdarītā jēdziena "viegli pieejami dati" interpretācija nav saderīga ar pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunkta formulējumu, jo apstākļa vārdi "viegli" un "publiski" nav sinonīmi.

87 Jānorāda, ka, lai gan apstrīdētā regula šajā ziņā nav nepārprotama, jo tajā vairākkārt izmantoti izteicieni "publiski [..] dati" un "publiski pieejami [..] dati" (skat. citastarp minētās regulas 175., 194., 202., 212. un 217. apsvērumu), šīs regulas 228. apsvērumā Komisija ir norādījusi turpmāk minēto:

"(228) [..] Komisija norādīja, ka saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6.a punktu datiem jābūt "viegli pieejamiem", nevis "publiski pieejamiem". Komisija norādīja, ka apzīmējums "publiski pieejami" nozīmē pieejami publikai kopumā, turpretī apzīmējums "viegli pieejami" nozīmē pieejami

ikvienam ar nosacījumu, ka izpildīti zināmi nosacījumi, piemēram, veikts maksājums. Jānorāda, ka visas normālā vērtības noteikšanā izmantotā informācija ir darīta pieejama ieinteresētajām personām pieejamajā informācijā. Tātad pat tad, ja informācija ir pieejama par maksu, tā ir pieejama visām ieinteresētajām personām."

88 Ņemot vērā šo formulējuma "viegli pieejami" interpretāciju, prasītāja kļūdaini apgalvo, ka Komisija ir sajaukusi jēdzienus "publiski pieejami" un "viegli pieejami". Proti, Komisija ir nošķīrusi šos divus jēdzienus, kurus tā tātad nav uzskatījusi par līdzvērtīgiem.

89 Par kontekstuālo aspektu prasītāja uzsver, ka tad, ja pamatregulā ir paredzēts, ka informāciju ir paredzēts publiskot, šis precizējums ir skaidri ietverts atbilstošajās tiesību normās. Turklāt no PTO tiesībām izrietot, ka procesuālie konfidencialitātes pienākumi neliedz kompetentajai iestādei pēc būtības izmantot konfidenciālus datus.

90 Pirmkārt, tā kā jau ir norādīts, ka Komisija nav sajaukusi abus šā sprieduma 88. punktā minētos jēdzienus, nav nozīmes tam, ka dažās pamatregulas tiesību normās likumdevējs ir precizējis, ka noteikta informācija ir jādara publiski pieejama.

91 Otrkārt, Komisija pamatoti apgalvo, ka pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē, ņemot vērā prasības, kas izriet no šīs regulas tiesību normām par konfidencialitātes ievērošanu un no normām, kuras reglamentē pušu informēšanu, lai aizsargātu to tiesības uz aizstāvību.

92 No teleoloģiskā viedokļa prasītāja apgalvo, ka pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunktam jāveicina šīs regulas mērķa sasniegšana, proti, dempinga prakses novēršana Savienības tirgū un godīgas tirdzniecības un konkurences nodrošināšana šajā tirgū. Tādējādi Komisijas veiktā attiecīgās reprezentatīvās valsts izvēle nevarēja būt atkarīga no ražotāja piekrišanas publiskot tā datus.

93 Tomēr, lai gan pamatregulas mērķis ir nodrošināt aizsardzību pret importu par dempinga cenām, it īpaši novēršot kaitējuma nodarīšanu Savienībā reģistrētai ražotnei (pēc analoģijas skat. rīkojumu, 2011. gada 11. oktobris, *DBV*/Komisija, T-297/10, nav publicēts, EU:T:2011:583, 37. punkts; šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. arī spriedumu, 2008. gada 28. februāris, *Carboni e derivati*, C-263/06, EU:C:2008:128, 39. punkts), likumdevējs tomēr nolēma īstenot šo mērķi, ņemot vērā arī prasības, kas attiecas uz konkrētas informācijas konfidencialitātes ievērošanu un tiesību uz aizstāvību aizsardzību.

94 Šajā ziņā jāatgādina atbilstošās pamatregulas tiesību normas.

95 Pamatregulas 19. pantā ir paredzēts:

"1. Ar informāciju, kas pēc sava rakstura ir konfidenciāla (piemēram, tā nodrošinātu ievērojamas priekšrocības konkurentam vai ļoti negatīvi ietekmētu personu, kura šādu informāciju ir sniegusi vai no kuras šāda informācija ir iegūta) vai kuru izmeklēšanai pakļautās puses sniedz konfidenciāli, iestādes apietas kā ar konfidenciālu, ja tam ir pamatots iemesls.

2. Ieinteresētajām pusēm, kas iesniedz konfidenciālu informāciju, jāiesniedz nekonfidenciāls tās kopsavilkums. Šādi kopsavilkumi ir pietiekami sīki izstrādāti, detalizēti, lai ļautu pieņemamā veidā saprast konfidenciāli iesniegtās informācijas būtību. Ārkārtas situācijā šīs puses var norādīt,

ka šāda informācija nav pieejama kopsavilkuma veidā. Šādos izņēmuma gadījumos iesniedz paziņojumu, kurā ir izklāstīti iemesli, kāpēc tas nav iespējams.

3. Ja uzskata, ka prasība pēc konfidencialitātes nav attaisnota un ja informācijas sniedzējs vai nu negrib darīt informāciju pieejamu, vai atļauj to izpaust vispārīgā vai kopsavilkuma formā, šādu informāciju var neņemt vērā, ja vien attiecīgi avoti pieņemamā veidā neapliecina, ka informācija ir pareiza. Konfidencialitātes prasību patvaļīgi nenoraida.

4. Šis pants nekavē Savienības iestādes nedz nodot atklātībai vispārīgu informāciju, un jo īpaši iemeslus, uz ko balstīti lēmumi, kas pieņemti saskaņā ar šo regulu, nedz arī nodot atklātībai pierādījumus, uz ko Savienības institūcijas balstījušās, ciktāl tas ir nepieciešams, lai paskaidrotu šos iemeslus tiesas procesā. Darot zināmu šādu informāciju, ņem vērā attiecīgo pušu likumīgās intereses, un šo pušu komercnoslēpumus neatklāj.

5. Komisija un dalībvalstis, ietverot to abu ierēdņus, jebkādu informāciju, kura saņemta, ievērojot šo regulu un attiecībā uz kuru tās sniedzējs ir lūdzis ievērot konfidencialitāti, neatklāj bez minētā sniedzēja īpašas atļaujas.

[..]"

96 Saskaņā ar pamatregulas 20. pantu:

"1. Sūdzību iesniedzēji, importētāji un eksportētāji un to pārstāvības apvienības, un eksportētājvalsts pārstāvji var pieprasīt, lai tiem sniedz sīkāku informāciju, kas ir pamatā būtiskiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata ir ieviesti pagaidu pasākumi. [..]

2. Šīs regulas 1. punktā minētās puses var pieprasīt galīgo informāciju par būtiskiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata paredzēts ieteikt galīgo pasākumu ieviešanu vai pārtraukt izmeklēšanu un lietu, neieviešot pasākumus, īpašu uzmanību veltot informācijai par faktiem vai apsvērumiem, kas atšķiras no tiem, kurus izmantoja, ieviešot kādu no pagaidu pasākumiem.

[..]"

97 Pamatregulas 6. panta 7. punktā ir paredzēts:

"7. Atbildot uz [Iesniedzot] rakstisku lūgumu, sūdzību iesniedzēji, importētāji un eksportētāji [..] var pārbaudīt visu informāciju, kuru kāda puse ir darījusi zināmu izmeklēšanas vajadzībām un kura neietilpst Savienības vai tās dalībvalstu institūciju sagatavotajos iekšējos dokumentos, un kura ir būtiska konkrētās puses lietai, nav konfidenciāla 19. panta nozīmē un kuru izmanto izmeklēšanā.

[..]"

98 Ar šīm tiesību normām pamatregulai ir noteikti divi mērķi, proti, pirmkārt, ļaut ieinteresētajām pusēm lietderīgi aizstāvēt savas intereses un, otrkārt, saglabāt izmeklēšanas gaitā iegūtās informācijas konfidencialitāti (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2016. gada 30. jūnijs, *Jinan Meide Casting*/Padome, T-424/13, EU:T:2016:378, 96. punkts; šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. arī spriedumu, 2017. gada 1. jūnijs, *Changmao Biochemical Engineering*/Padome, T-442/12, EU:T:2017:372, 142. punkts un tajā minētā judikatūra).

99 Attiecībā uz šā sprieduma 98. punktā minēto pirmo mērķi jāatgādina, ka tiesību uz aizstāvību ievērošana visos procesos, kuri uzsākti pret kādu personu un kuru rezultātā var tikt pieņemts šai personai nelabvēlīgs akts, ir Savienības tiesību pamatprincips un tas ir jānodrošina, pat ja attiecīgā procedūra vispār nav nekādi reglamentēta. Šim principam ir būtiska nozīme antidempinga izmeklēšanas procedūrās (skat. spriedumu, 2017. gada 1. jūnijs, *Changmao Biochemical Engineering*/Padome, T-442/12, EU:T:2017:372, 139. punkts un tajā minētā judikatūra).

100 Pamatojoties uz minēto principu, ieinteresētajiem uzņēmumiem administratīvā procesa laikā jādod iespēja lietderīgi paust savu viedokli par apgalvoto faktu un apstākļu patiesumu un atbilstību un par pierādījumiem, ko izmantojusi Komisija, pamatojot savus apgalvojumus par dempinga esamību un tā radīto kaitējumu (skat. spriedumu, 2017. gada 1. jūnijs, *Changmao Biochemical Engineering*/Padome, T-442/12, EU:T:2017:372, 140. punkts un tajā minētā judikatūra).

101 Attiecībā uz šā sprieduma 98. punktā minēto otro mērķi jāatgādina, ka komercnoslēpuma aizsardzība ir vispārējs Savienības tiesību princips. Neizkropļotas konkurences uzturēšana ir uzskatāma par būtisku sabiedrības interesi, kuras aizsardzība var pamatot atteikumu publiskot informāciju, kas saistīta ar komercnoslēpumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 30. jūnijs, *Jinan Meide Casting*/Padome, T-424/13, EU:T:2016:378, 165. punkts un tajā minētā judikatūra).

102 Lai saskaņotu abus attiecīgos mērķus, Savienības iestādēm, izpildot savu pienākumu sniegt informāciju, jārīkojas ar pienācīgu rūpību, cenšoties sniegt attiecīgajiem uzņēmumiem, ciktāl joprojām tiek nodrošināts komercnoslēpums, lietderīgas norādes to interešu aizstāvībai un vajadzības gadījumā pēc savas ierosmes izvēloties piemērotu šādas paziņošanas kārtību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 1. jūnijs, *Changmao Biochemical Engineering*, T-442/12, EU:T:2017:372, 141. punkts).

103 Nepieciešamība saskaņot šos mērķus izriet arī no tā, ka saskaņā ar judikatūru pamatregulas 19. panta mērķis ir aizsargāt ne tikai komercnoslēpumus, bet arī citu antidempinga procedūras dalībnieku tiesības uz aizstāvību (skat. spriedumu, 2020. gada 15. oktobris, *Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals*/Komisija, T-307/18, nav publicēts, EU:T:2020:487, 82. punkts un tajā minētā judikatūra).

104 Ņemot vērā šīs tiesību normas un principus, jākonstatē, ka Komisijai, kad tā, piemērojot pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunktu, vēlas iegūt "viegli pieejamus" datus, ir tiesības atteikties šajā nolūkā izmantot datus, kurus lietas dalībnieks, kas tos ir sniedzis, uzskata par konfidenciāliem un attiecībā uz kuriem tā nevar saņemt nekonfidenciālu kopsavilkumu, uz kura pamata citas izmeklēšanā ieinteresētās personas varētu izmantot to tiesības uz aizstāvību.

105 Šo secinājumu neatspēko arī prasītājas norādītais Apelācijas institūcijas ziņojums par strīdu "Taizeme – Antidempinga maksājumi Polijas izcelsmes dzelzs vai neleģētā tērauda H profiliem un sijām", ko SIP pieņēma 2001. gada 5. aprīlī (WT/DS 122/AB/R; turpmāk tekstā – "ziņojums par profiliem un sijām").

106 Saskaņā ar ziņojuma par profiliem un sijām 111. punktu:

"[Antidempinga nolīguma] 3.1. pantā paredzētā prasība, ka zaudējumu esamības noteikšanai ir jābūt pamatotai ar "pozitīviem" pierādījumiem un jāietver prasītās informācijas par zaudējumiem "objektīvs" izvērtējums, nenozīmē, ka šai noteikšanai ir jābūt balstītai tikai uz argumentiem vai

faktiem, kas ir darīti zināmi antidempinga izmeklēšanā iesaistītajām pusēm vai kurus tās varēja konstatēt. [Šis] 3.1. pants, gluži pretēji, ļauj [kompetentajai] iestādei pamatot tās veikto noteikšanu ar *visiem* tās rīcībā esošajiem atbilstošajiem argumentiem un faktiem."

107 Tomēr vispirms jākonstatē, ka Antidempinga nolīguma 3.1. pantā nav ietverts nosacījums – kas savukārt ir ietverts pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunktā –, ka Komisijas izmantotajiem datiem jābūt "viegli pieejamiem".

108 Turpinājumā jāatgādina, ka ziņojuma par profiliem un sijām 107. punktā Apelācijas institūcija ir precizējusi, ka "antidempinga izmeklēšana [..] ietver *gan* konfidenciālas, *gan* nekonfidenciālas informācijas apkopošanu un novērtēšanu" un ka "zaudējumu esamības noteikšanai [..] ir jābalstās uz *visiem* šiem pierādījumiem". Apelācijas institūcija no tā secina, ka "nekas [Antidempinga nolīguma] 3.1. pantā [kompetentajai] iestādei neuzliek pienākumu zaudējumu esamības noteikšanu balstīt tikai uz nekonfidenciālu informāciju". Līdz ar to, lai gan saskaņā ar secinājumiem, kas izriet no šī ziņojuma, kompetentā iestāde papildus nekonfidenciālai informācijai var izmantot arī konfidenciālu informāciju, tā nevar balstīties tikai uz konfidenciālu informāciju vien. Tomēr tā tas būtu bijis, ja Komisija būtu izmantojusi datus, ko *Solutia Europe* tai bija sniegusi attiecībā uz *Solutia Tlaxcala*.

109 Visbeidzot jāuzsver – lai gan ziņojuma par profiliem un sijām 109. punktā Apelācijas institūcija ir atgādinājusi, ka Antidempinga nolīguma 6. pantā "ir noteikts [procesuālo] pienākumu ietvars, kas tostarp prasa, lai [kompetentās] iestādes izmeklēšanas gaitā izpaustu konkrētus pierādījumus ieinteresētajām personām", un ir konstatējusi, ka "nav iemesla šos [..] pienākumus interpretēt tādējādi, ka tie ietilpst [šī nolīguma] 3.1. panta materiāltiesiskajās normās", tā ir arī precizējusi, ka tādēļ "*ne*var uzskatīt, ka pierādīta kaitējuma esamības noteikšana šajā lietā [..] noteikti atbilst [minētā] panta prasībām". Proti, Apelācijas institūcijas ieskatā, tā kā ekspertu grupa, kuras ziņojums tajā tika apstrīdēts, "konstatēja, ka Polijas [Republikas] apgalvojums saskaņā ar [šo pēdējo minēto pantu] neatbilst [Līguma par PTO izveidošanu 2. pielikumā ietvertās Vienošanās par noteikumiem un procedūrām, kas reglamentē strīdu izšķiršanu], 6.2. panta prasībām, šis jautājums netika izskatīts".

110 Līdz ar to Apelācijas institūcija vēlējās izvairīties no tā, ka tad, ja lietas dalībnieks lūgumā par ekspertu grupas izveidi nav pietiekami skaidri, kā tas prasīts, izvirzījis jautājumu, vai kompetentā iestāde ir ievērojusi Antidempinga nolīguma 6. pantā paredzētos procesuālos pienākumus attiecībā uz konfidencialitātes ievērošanu un tiesībām uz aizstāvību, lietas dalībnieks varētu novērst šo nepilnību, apgalvojot, ka materiālo tiesību normu pārkāpuma vērtējumā, saistībā ar kuru tas ir likumīgi vērsies šajā grupā, ietilpst arī šo procesuālo pienākumu ievērošanas pārbaude.

111 No tā izriet, ka ziņojumu par profiliem un sijām nevar interpretēt tādējādi, ka tajā būtu nostiprināts vispārējs princips, saskaņā ar kuru kompetentā iestāde var vienmēr izmantot konfidenciālu informāciju.

112 Šajā lietā nav strīda par to, ka *Solutia Europe* iebilda pret datu par *Solutia Tlaxcala* izpaušanu un nav iesniegusi Komisijai šo datu nekonfidenciālu kopsavilkumu. Tādējādi saskaņā ar pamatregulas 19. panta 3. punktu Komisija varēja neņemt vērā šos datus, ja vien tā nevarēja tos iegūt no citiem avotiem.

113 Šajā ziņā prasītāja norāda, ka dati par *Solutia Tlaxcala* ir pieejami *Dun&Bradstreet* datubāzē, kas ir pieejama abonējot. Tam, ka Komisija izvēlējās abonēt tikai *Orbis* datubāzi, neesot nozīmes.

114 Jākonstatē, ka apsvērumos par galīgo informāciju prasītāja bija vērsusi Komisijas uzmanību uz to, ka *Dun&Bradstreet* datubāzē ir ietverti viegli pieejami dati par *Solutia Tlaxcala*, un atbilstošajā šo apsvērumu rindkopā bija iekļāvusi hipersaiti, vienlaikus precizēdama, ka šie dati ir pieejami, samaksājot piekļuves maksu.

115 No galveno lietas dalībnieku atbildēm uz Vispārējās tiesas uzdotajiem rakstveida jautājumiem izriet, ka prasītājas norādītā hipersaite neļāva piekļūt *Dun&Bradstreet* datubāzē ietvertajiem datiem par *Solutia Tlaxcala*.

116 Turklāt apsvērumos par galīgo informāciju prasītāja ir vienīgi norādījusi, ka pastāv "*prima facie*" pierādījumi, ka no *Dun&Bradstreet* datubāzes bija iespējams iegūt *Solutia Tlaxcala* datus.

117 No tā izriet, ka prasītājai pašai nebija piekļuves šiem datiem, tāpēc tā nezināja, cik detalizēti tie ir un kādu periodu tie aptver.

118 Līdz ar to apstrīdētās regulas 230. apsvērumā Komisija pamatoti atteicās izmantot šos datus.

119 Saistībā ar prasītājas argumentiem par rūpības pienākuma neizpildi, tā kā prasītāja ir atsaukusies uz principiem, kas izriet no judikatūras par pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktu, tā redakcijā, kura bija spēkā pirms Regulas 2017/2321, un kas esot piemērojami pēc analoģijas, jāatgādina šīs tiesību normas formulējums, kurš ir šāds:

"Importējot izstrādājumus no valstīm bez tirgus ekonomikas [..], parasto vērtību nosaka, pamatojoties uz cenu vai salikto vērtību kādā trešā valstī ar tirgus ekonomiku vai pamatojoties uz cenu, importējot izstrādājumus no šīs trešās valsts uz citām valstīm, tostarp Savienību, vai, ja tas nav iespējams, izmantojot jebkuru citu pieņemamu pamatojumu, ietverot cenu, kāda Savienībā ir faktiski samaksāta vai maksājama par līdzīgu preci un kuru nepieciešamības gadījumā attiecīgi koriģē, ietverot pieņemamu peļņas procentu.

Attiecīgu trešo valsti ar tirgus ekonomiku izvēlas saprātīgā veidā, jo īpaši ņemot vērā to visu drošo informāciju, kas ir pieejama izvēles izdarīšanas laikā [..]."

120 Saskaņā ar judikatūru par pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktu, tā redakcijā, kas bija spēkā pirms Regulas 2017/2321, "analogās valsts" izvēle atbilstoši šai tiesību normai ir daļa no Savienības iestādēm kopējās tirdzniecības politikas jomā piešķirtās plašās rīcības brīvības pārbaudāmo ekonomisko un politisko situāciju sarežģītības dēļ (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2019. gada 29. jūlijs, *Shanxi Taigang Stainless Steel*/Komisija, C-436/18 P, EU:C:2019:643, 30. punkts un tajā minētā judikatūra). Savienības iestāžu rīcības brīvības īstenošana, izvēloties šo valsti, ir pakļauta pārbaudei tiesā. Savienības tiesai ir jāpārbauda, vai ir ievēroti procesuālie noteikumi, vai apstrīdētās izvēles izdarīšanai izmantotie fakti ir patiesi, vai šo faktu vērtējumā nav pieļautas acīmredzamas kļūdas un vai nav nepareizi izmantotas pilnvaras. It īpaši jāpārbauda, vai šīs iestādes nav ignorējušas būtiskus elementus, lai noteiktu izvēlētās valsts piemērotību, un vai lietas materiāli ir pārbaudīti ar visu pienācīgo rūpību, lai varētu uzskatīt, ka attiecīgā ražojuma normālā vērtība ir noteikta pienācīgi, nevis nesaprātīgi (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumus, 1997. gada 29. maijs, *Rotexchemie*, C-26/96, EU:C:1997:261, 10.–12. punkts; 2015. gada 10. septembris, *Fliesen-Zentrum Deutschland*, C-687/13, EU:C:2015:573, 51. punkts, un 2018. gada 23. aprīlis, *Shanxi Taigang Stainless Steel*/Komisija, T-675/15, nav publicēts, EU:T:2018:209, 31. punkts un tajā minētā judikatūra).

121 Neraugoties uz atšķirībām starp pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunktu un tās iepriekš spēkā esošo 2. panta 7. punkta a) apakšpunktu, šie principi, kā apgalvo Komisija, pēc analoģijas ir piemērojami arī šajā lietā.

122 Pirmkārt, šajā lietā prasītāja ir apgalvojusi, ka Komisija pieņēma ar *Ilkalem* saistītos datus, lai gan izmeklēšanas periodā šī sabiedrība bija cietusi zaudējumus netipisku finanšu izdevumu dēļ, un ka tādēļ korekcijas bija jāveic, pamatojoties uz iepriekšējo trīs finanšu gadu rādītājiem. Šo datu pieņemšana esot pretrunā tam, ka Komisija noraidīja ar *Wyn* saistītos datus, pamatojoties uz to, ka tie aptvēra periodu, kas nesakrīt ar tās izmeklēšanā aplūkoto periodu. Tādējādi Komisija kļūdaini esot devusi priekšroku ar *Ilkalem*, nevis *Wyn*, kā arī *Solutia Tlaxcala* saistītajiem datiem, kas esot bijuši ne tikai "viegli pieejami", bet arī pilnīgi un visaptveroši.

123 Jānorāda, ka prasītāja nav apstrīdējusi to apstrīdētajā regulā ietverto apsvērumu patiesumu, saskaņā ar kuriem Komisija ir izslēgusi iespēju pamatoties uz datiem par *Wyn*, jo tie neattiecās uz izmeklēšanas periodu un liecināja par to, ka šī sabiedrība 2017. gadā nebija guvusi peļņu (skat. šā sprieduma 82. punktu). Prasītāja ir vienīgi apgalvojusi, ka šī izslēgšana krasi atšķiras no tā, ka Komisija ir pieņēmusi ar *Ilkalem* saistītos datus. Taču jākonstatē, ka pēdējie minētie dati, pretēji datiem par *Wyn*, bija pieejami par visu 2018. gadu, un tādēļ tie aptvēra vismaz daļu no izmeklēšanas perioda. Turklāt šie dati arī liecināja, ka *Ilkalem* iepriekšējos trīs gados bija guvusi peļņu un ka peļņas neesamība 2018. gadā bija saistīta ar īpaši lieliem finanšu izdevumiem, kurus Komisija kvalificēja kā netipiskus. Prasītāja nav apstrīdējusi šīs kvalifikācijas pamatotību, kā arī nav pierādījusi, ka korekcijas, ko Komisija veica attiecībā uz *Ilkalem* 2018. gada datiem, lai līdzsvarotu šo netipisko izdevumu ietekmi, nebija atbilstošas.

124 Ņemot vērā Komisijas plašo rīcības brīvību šajā lietā saistībā ar attiecīgās reprezentatīvās valsts izvēli (skat. šā sprieduma 120. un 121. punktu), prasītājai, lai tās izvirzītais pamats varētu tikt apmierināts, jāiesniedz pierādījumi, kas ir pietiekami, lai atspēkotu apstrīdētajā regulā veiktā faktu vērtējuma ticamību (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumu, 2019. gada 3. decembris, *Yieh United Steel*/Komisija, T-607/15, EU:C:2019:831, 110. punkts un tajā minētā judikatūra).

125 Tātad šis prasītājas arguments ir jānoraida.

126 Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka Komisijai esot bijis vismaz jānošķir, no vienas puses, dati par ražošanas faktoru aizstājējvērtībām (turpmāk tekstā – "aizstājējvērtības") un, no otras puses, dati par PAV izmaksām un peļņu. *Ilkalem* dati esot noderīgi tikai attiecībā uz šiem pēdējiem minētajiem elementiem, jo aizstājējvērtības varot tikt iegūtas no publiskiem avotiem, it īpaši no *Global Trade Atlas* datubāzes, kurā esot iekļautas šīs vērtības attiecībā uz Meksikas izejvielām. Prasītāja norāda, ka Komisija antidempinga izmeklēšanā jau ir izmantojusi no dažādiem avotiem iegūtus datus, tāpat kā to esot darījušas arī Amerikas Savienoto Valstu iestādes.

127 Jākonstatē, ka prasītāja ir vienīgi norādījusi, ka *Global Trade Atlas* datubāzē ir iekļautas aizstājējvērtības attiecībā uz Meksiku, bet nav paskaidrojusi, kādēļ šīs vērtības būtu atbilstošākas nekā vērtības attiecībā uz Turciju. *A fortiori* tā nav pierādījusi, ka Turcijas aizstājējvērtību izmantošana bija acīmredzami kļūdaina.

128 Turklāt prasītāja nav precizējusi, kādēļ būtu acīmredzami kļūdaini izmantot datus par vienu un to pašu trešo valsti gan attiecībā uz aizstājējvērtībām, gan PAV izmaksām un peļņu.

129 Prasītāja atsaucas uz Komisijas praksi, no kuras izriet, ka tā jau ir izmantojusi datus no dažādiem avotiem, kā arī uz Amerikas Savienoto Valstu iestāžu praksi, ko apstiprinājušas kompetentās tiesas.

130 Tomēr, pirmkārt, saskaņā ar judikatūru regulas, ar ko nosaka antidempinga maksājumus, tiesiskums jāizvērtē, ņemot vērā tiesību normas un it īpaši pamatregulas normas, nevis pamatojoties uz apgalvoto agrāko Savienības iestāžu lēmumpieņemšanas praksi (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumus, 2021. gada 10. februāris, *RFA International*/Komisija, C-56/19 P, EU:C:2021:102, 79. punkts; 2006. gada 4. oktobris, *Moser Baer India*/Padome, T-300/03, EU:T:2006:289, 45. punkts, un 2016. gada 18. oktobris, *Crown Equipment (Suzhou)* un *Crown Gabelstapler*/Padome, T-351/13, nav publicēts, EU:T:2016:616, 107. punkts).

131 Otrkārt, attiecībā uz Amerikas Savienoto Valstu iestāžu praksi jānorāda, ka šī prakse var attiekties tikai uz Amerikas Savienoto Valstu tiesību piemērošanu, un to normas ne vienmēr sakrīt ar pamatregulas tiesību normām, kā tās interpretējusi Tiesa un Vispārējā tiesa. Tādēļ, pat ja šī prakse attiektos uz faktisku un juridisku situāciju, kas ir salīdzināma ar šajā lietā aplūkoto situāciju, ko prasītāja nav pierādījusi, tā Vispārējai tiesai nevar būt saistoša.

132 Tātad šis prasītājas arguments ir jānoraida.

133 Visbeidzot par prasītājas argumentu, ka Meksikā ir augstāks sociālās un vides aizsardzības līmenis nekā Turcijā, jānorāda, ka saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunkta pirmā ievilkuma formulējumu jautājums par šādas aizsardzības līmeni rodas tikai tad, "ja ir vairāk par vienu [attiecīgo reprezentatīvo] valsti".

134 Tā kā šajā lietā Komisija bija tiesīga uzskatīt, ka atbilstošie dati par PAV izmaksām un peļņu bija pieejami tikai par Turciju, nevis par Meksiku, apstrīdētās regulas 221. un 226. apsvērumā tā varēja pamatoti secināt, ka Turcija ir vienīgā attiecīgā reprezentatīvā valsts un ka līdz ar to jautājums par sociālās un vides aizsardzības līmeni nerodas.

135 Ņemot vērā iepriekš minēto, otrais pamats jānoraida kā nepamatots.

Par piekto pamatu – pamatregulas 18. panta pārkāpumu

136 Prasītāja apgalvo, ka, aprēķinot tās ražoto izstrādājumu normālo vērtību, Komisija kļūdaini esot izmantojusi pieejamos datus pamatregulas 18. panta izpratnē attiecībā uz tādiem pašražotiem ražošanas faktoriem kā tvaiks un elektroenerģija, lai gan prasītāja, atbildēdama uz Komisijas anketu, esot sadarbojusies cik labi vien spējusi.

137 Prasītājas ieskatā Komisija, pārmezdama tai, ka tā uz izmeklēšanā aplūkoto ražojumu nav attiecinājusi daļu no izmaksām, kas saistītas ar izejvielām, kuras tai ir nepieciešamas pašražotajiem ražošanas faktoriem, ko tā izmanto savu PVS ražošanai, nav ņēmusi vērā, ka tās PVS ražošanas procesa īpatnību dēļ šāda izmaksu attiecināšana nav iespējama.

138 Turklāt, tā kā prasītāja esot sadarbojusies ar Komisiju cik vien labi spējusi, tai saskaņā ar pamatregulas 18. panta 3. punktu esot bijis pienākums ņemt vērā prasītājas sniegto informāciju un neesot bijis tiesību izmantot pieejamos datus šī panta izpratnē.

139 Komisija, kuru atbalsta *Sekisui*, apstrīd prasītājas argumentus.

140 Jāatgādina pamatregulas 18. panta "Nesadarbošanās" atbilstošās tiesību normas, kuras ir formulētas šādi:

"1. Gadījumā, ja kāda no ieinteresētajām pusēm atsakās darīt pieejamu vai kā citādi nesniedz nepieciešamo informāciju šajā regulā paredzētajā termiņā vai arī ievērojami kavē izmeklēšanu, pamatojoties uz pieejamajiem faktiem, var izdarīt pagaidu vai galīgos konstatējumus, pozitīvus vai negatīvus.

[..]

3. Ja arī ieinteresētās puses iesniegtā informācija nav nevainojama visos aspektos, to tomēr ņem vērā ar noteikumu, ka neviens no trūkumiem nerada nevajadzīgus sarežģījumus precīza un pieņemama konstatējuma iegūšanai un ka informācija tiek iesniegta savlaicīgi un ir pārbaudāma, un attiecīgā puse lietas labā ir darījusi, ko spējusi.

[..]"

141 Lai izprastu pamatregulas 18. panta jēgu, jāatgādina, ka Komisijai kā izmeklēšanas iestādei jāpierāda, ka pastāv dempings, kaitējums un cēloņsakarība starp importu par dempinga cenām un konstatēto kaitējumu. Tā kā nevienā pamatregulas normā Komisijai nav piešķirtas pilnvaras piespiest ieinteresētās puses piedalīties izmeklēšanā vai sniegt informāciju, šī iestāde ir atkarīga no šo pušu brīvprātīgas sadarbības ar mērķi sniegt tai nepieciešamo informāciju. Šādā kontekstā no pamatregulas 27. apsvēruma izriet, ka Savienības likumdevējs ir uzskatījis, ka gadījumos, "ja pušu sadarbība nav apmierinoša, ir jāparedz, ka var izmantot citu informāciju, lai konstatētu faktus, un to, ka šāda informācija pusēm var nebūt tik labvēlīga kā tad, ja tās būtu sadarbojušās". Tādējādi pamatregulas 18. panta mērķis ir ļaut Komisijai turpināt izmeklēšanu pat tad, ja ieinteresētās puses atsakās sadarboties vai ja pušu sadarbība nav apmierinoša. Līdz ar to, tā kā ieinteresētajām pusēm ir pienākums sadarboties pēc to labākajām iespējām, šīm pusēm ir jāsniedz visa to rīcībā esošā informācija, ko Savienības iestādes uzskata par nepieciešamu savu secinājumu izdarīšanai (šajā nozīmē pēc analoģijas skat. spriedumu, 2017. gada 14. decembris, *EBMA*/*Giant* (Ķīna), C-61/16 P, EU:C:2017:968, 54.–56. punkts).

142 Pamatregulā nav definēts, kas ir saprotams ar "nepieciešamo" informāciju tās 18. panta 1. punkta izpratnē.

143 Saskaņā ar judikatūru no pamatregulas 18. panta 1. punkta teksta, konteksta un mērķa izriet, ka "nepieciešamās informācijas" jēdzienā ir ietverta atsauce uz informāciju, kāda ir ieinteresēto pušu rīcībā, kuru Savienības iestādes tām lūdz sniegt savu secinājumu izdarīšanai, kas jāpieņem saistībā ar antidempinga izmeklēšanu (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2017. gada 14. decembris, *EBMA*/*Giant* (Ķīna), C-61/16 P, EU:C:2017:968, 57. punkts).

144 Turklāt jāuzsver, ka ar pamatregulas 18. pantu Savienības tiesībās ir transponēts Antidempinga nolīguma 6.8. panta, kā arī II pielikuma (turpmāk tekstā – "II pielikums") saturs un minētais pants jāinterpretē cik vien iespējams atbilstoši minētajām normām (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2014. gada 22. maijs, *Guangdong Kito Ceramics* u.c./Padome, T-633/11, nav publicēts, EU:T:2014:271, 40. punkts un tajā minētā judikatūra).

145 Antidempinga nolīguma 6.8. pantā ir paredzēts:

"Gadījumos, kad jebkura ieinteresētā puse atsaka pieeju vai citādi nesniedz nepieciešamo informāciju saprātīgā laika posmā, vai arī būtiski kavē izmeklēšanu, visi pagaidu un galīgie nolēmumi, apstiprinoši

vai negatīvi, var tikt pieņemti, pamatojoties uz pieejamo faktu materiālu. Šī paragrāfa piemērošanā jāievēro II pielikuma nosacījumi."

146 II pielikuma 5. pants atbilst pamatregulas 18. panta 3. punktam, jo tajā ir paredzēts:

"Pat tad, ja sniegtā informācija nav visos aspektos ideāla, tas nevar būt par pamatu, lai institūcijas to neņemtu vērā, ar noteikumu, ka ieinteresētā puse ir rīkojusies ar vislielāko rūpību."

147 Jānorāda, ka II pielikums "atsauces veidā ir iekļauts 6.8. pantā" Antidempinga līgumā (Apelācijas institūcijas ziņojums par strīdu "Amerikas Savienotās Valstis – Antidempinga pasākumu piemērošana dažiem Japānas izcelsmes karsti velmētiem tērauda izstrādājumiem", ko SIP pieņēma 2001. gada 23. augustā (WT/DS184/AB/R, 75. punkts)) un ka šī pielikuma noteikumi ir saistoši, lai arī tie bieži vien ir formulēti vēlējuma izteiksmē (Ekspertu grupas ziņojums par strīdu "Amerikas Savienotās Valstis – Antidempinga un kompensācijas pasākumi attiecībā uz tērauda plāksnēm no Indijas", ko SIP pieņēma 2002. gada 29. jūlijā (WT/DS 206/R, 7.56. punkts)).

148 Saskaņā ar ekspertu grupas ziņojumu par strīdu "Koreja – Antidempinga maksājumi par konkrēta Indonēzijas izcelsmes papīra importu", ko SIP pieņēma 2005. gada 28. oktobrī (WT/DS 312/R, 7.43. punkts), par to, vai attiecīgā informācija ir kvalificējama kā nepieciešama Antidempinga nolīguma 6.8. panta izpratnē, jālemj nevis abstrakti, bet gan ņemot vērā īpašos katras konkrētās izmeklēšanas apstākļus. Tāpat atbilstoši ekspertu grupas ziņojumam par strīdu "Eiropas Kopienas – Antidempinga pasākums, kas attiecas uz saimniecībās audzētiem Norvēģijas lašiem", ko SIP pieņēma 2008. gada 15. janvārī (WT/DS 337/R, 7.343. punkts), par nepieciešamu šīs tiesību normas izpratnē ir uzskatāma ieinteresētās puses rīcībā esošā konkrētā informācija, kas par antidempinga izmeklēšanu atbildīgajai iestādei (turpmāk tekstā – "kompetentā iestāde") ir vajadzīga, lai izdarītu "secinājumus".

149 Turklāt ir ticis nospriests, ka informācija par ražojuma, uz kuru attiecas antidempinga izmeklēšana, ražošanas apjomiem un ražošanas izmaksām acīmredzami ir nepieciešama informācija pamatregulas 18. panta 1. punkta izpratnē (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2021. gada 22. septembris, *NLMK*/Komisija, T-752/16, nav publicēts, EU:T:2021:611, 53. punkts).

150 Šajā lietā no apstrīdētās regulas 274., 275. un 317.–322. apsvēruma un precizējumiem, ko Komisija sniedza tiesvedības laikā, atbildot uz Vispārējās tiesas jautājumu, izriet, ka Komisija, nosakot normālo vērtību, izmantoja pieejamos datus pamatregulas 18. panta izpratnē, lai noteiktu tādu izejvielu kā ogles un ūdens patēriņa apjomus, kurus prasītāja izmantoja, lai ražotu pašražotus ražošanas faktorus, kas bija iesaistīti tās PVS ražošanā, piemēram, elektroenerģiju un tvaiku. Prasītāja nebija sniegusi Komisijai informāciju, ko tā uzskatīja par nepieciešamu šim nolūkam.

151 Nav ticis apstrīdēts, ka pašražotiem ražošanas faktoriem ir nozīmīga loma PVS ražošanā. Šiem ražošanas faktoriem savukārt ir vajadzīgas izejvielas, kas tādējādi veido izmaksas, kuras prasītājai rodas, ražojot tās PVS. Tā kā normālā vērtība šajā lietā tika noteikta, izmantojot uz ražošanas izmaksām balstītu metodi, jākonstatē, ka Komisijai bija jāzina visu to izejvielu patēriņa apjomi, kas tika izmantoti PVS ražošanai, tostarp izejvielas, kuras vajadzīgas pašražoto ražošanas faktoru ražošanai.

152 Prasītāja apgalvo, ka tā nevarēja iesniegt Komisijas pieprasītos datus, ņemot vērā tās ražošanas procesa īpatnības, kuras netika ņemtas vērā Komisijas sagatavotajā anketā. Proti, pašražotie ražošanas faktori netiekot izmantoti tikai PVS ražošanai. Tā atsaucas arī uz dubultas uzskaites risku, kas, kā tā esot izklāstījusi izmeklēšanas laikā, izriet no tā, ka tvaiks, kuru rada ogļu apkures katli, pirmkārt, tiek izmantots elektroenerģijas ražošanai un, otrkārt, PVS ražošanai, izmantojot

elektroenerģiju, kas tādējādi netiek ražota tieši no oglēm. Tādēļ šī pašražotā elektroenerģija un tvaiks neesot pielīdzināmi tradicionālajām izejvielām, kā, piemēram, oglēm. Turklāt prasītāja uzsver, ka tās ražošanas process ietver pilnībā ķīmisku reakciju, kuras laikā dažādas sastāvdaļas mijiedarbojas un dažkārt absorbē viena otru, atstājot atliekas, ko var izmantot atkārtoti vai pārveidot citās vielās.

153 Jāatgādina, ka saskaņā ar apstrīdētās regulas 319. apsvērumu prasītāja "jau bija ziņoju[s]i par pašražoto ražošanas faktoru ražošanā izmantotajiem izejresursiem". Komisija no tā secina, ka "[šos izejresursus] var vienlīdz pamatoti attiecināt uz izmeklējamo ražojumu".

154 No apstrīdētās regulas 319. apsvēruma izriet, ka prasītāja bija norādījusi Komisijai, kādi izejresursi ir nepieciešami pašražoto ražošanas faktoru ražošanā. Tomēr prasītāja uzskata, ka tā nevar precīzi norādīt, kādā mērā šie pašražotie ražošanas faktori un tādējādi to ražošanai nepieciešamie izejresursi var tikt attiecināti uz PVS ražošanu.

155 No tā izriet, ka prasītāja patiesībā apstrīd tās metodes pamatotību, kuru Komisija ir izmantojusi normālās vērtības noteikšanai, jo šīs metodes dēļ tika pārvērtēts to attiecīgo izejresursu patēriņš, kuri pārāk lielā mērā attiecināti uz PVS ražošanu, lai gan pašražotie ražošanas faktori netika izmantoti tikai un vienīgi PVS ražošanai. Tomēr ar šādu izmantotās metodes apstrīdēšanu nevar pierādīt, ka nebija iespējams sniegt Komisijas pieprasīto informāciju.

156 Turklāt jānorāda, ka, lai izvairītos no tā, ka Komisija izmanto pieejamos datus pamatregulas 18. panta izpratnē, prasītāja varēja iesniegt tai šo informāciju, neskarot iespēju pēc būtības apstrīdēt – tostarp Vispārējā tiesā – veidu, kādā Komisija ir izmantojusi šo informāciju.

157 Līdz ar to prasītājas argumenti par pamatregulas 18. panta 1. punkta pārkāpumu ir jānoraida.

158 Saistībā ar tās argumentiem par pamatregulas 18. panta 3. punkta pārkāpumu jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru šīs regulas 18. panta 1. un 3. punkts attiecas uz dažādām situācijām. Tādējādi, lai gan pamatregulas 18. panta 1. punktā ir vispārīgi aprakstīti gadījumi, kad informācija, kas iestādēm ir nepieciešama izmeklēšanas mērķiem, nav sniegta, šīs regulas 18. panta 3. punktā paredzēti gadījumi, kuros izmeklēšanas mērķiem nepieciešamie dati ir sniegti, bet tiem nav nozīmes, un tādēļ pieejamie dati nav obligāti izmantojami (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumu, 2014. gada 22. maijs, *Guangdong Kito Ceramics* u.c./Padome, T-633/11, nav publicēts, EU:T:2014:271, 98. punkts un tajā minētā judikatūra).

159 Šajā lietā Komisija pieejamos datus pamatregulas 18. panta izpratnē ir izmantojusi tikai tādēļ, lai aizstātu informāciju, ko prasītāja tai nebija iesniegusi, jo to neesot bijis iespējams izdarīt.

160 Turklāt jāprecizē, ka to pūliņu apjoms, ko pielikusi ieinteresētā puse, lai sniegtu noteiktu informāciju, ne vienmēr ir saistīts ar paziņotajai informācijai raksturīgu īpašību un katrā ziņā nav vienīgais noteicošais apstāklis. Tādējādi, ja pieprasītā informācija galu galā netiek iegūta, Komisijai ir tiesības izmantot pieejamos datus pamatregulas 18. panta izpratnē saistībā ar prasīto informāciju (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2010. gada 4. marts, *Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory*/Padome, T-409/06, EU:T:2010:69, 104. punkts).

161 Tā kā prasītāja nav iesniegusi Komisijas pieprasīto informāciju par pašražoto ražošanas faktoru izejresursiem, jākonstatē, ka pamatregulas 18. panta 3. punkts nebija piemērojams un ka Komisija, lai aizstātu minēto informāciju, varēja izmantot vienīgi pieejamos datus pamatregulas 18. panta izpratnē.

162 Katrā ziņā Apelācijas institūcijas skatījumā II pielikuma 5. pantā ir prasīts, lai ieinteresētās puses pieliktu ievērojamas pūles (Apelācijas institūcijas ziņojums par strīdu "Amerikas Savienotās Valstis – Antidempinga pasākumu piemērošana dažiem Japānas izcelsmes karsti velmētiem tērauda izstrādājumiem"), ko SIP pieņēma 2001. gada 23. augustā (WT/DS 184, 102. punkts)).

163 Tomēr nevar uzskatīt, ka prasītāja būtu pielikusi šādas pūles, jo tā atteicās veikt Komisijas pieprasīto grāmatvedības uzskaiti, lai uz PVS pašražoto ražošanas faktoru attiecinātu ražošanas izmaksu daļu.

164 Tātad jānoraida arī prasītājas argumenti par pamatregulas 18. panta 3. punkta pārkāpumu.

165 Replikas rakstā prasītāja ir apgalvojusi, ka Komisija tai nav laikus nosūtījusi "pārbaudes ziņojumu", kas tai esot jānosūta ieinteresētajai pusei pirms nosūtīt tai vēstuli, ar kuru Komisija informē ieinteresēto pusi par nodomu izmantot pieejamos datus pamatregulas 18. panta izpratnē. Šis procesuālais pārkāpums esot tās tiesību uz aizstāvību pārkāpums.

166 Jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru, lai gan prasītājam nevar prasīt, lai tas pierādītu, ka Komisijas lēmums būtu bijis citāds, ja nebūtu attiecīgā procesuālā pārkāpuma, un tam ir tikai jāpierāda, ka šāda hipotēze nav pilnībā izslēgta, jo tas būtu varējis labāk aizstāvēties, ja pārkāpuma nebūtu bijis, tomēr pārkāpuma, kas saistīts ar tiesībām uz aizstāvību, esamība var būt par iemeslu attiecīgā akta atcelšanai tikai tad, ja pastāv iespēja, ka šī pārkāpuma dēļ administratīvās procedūras iznākums varētu būt bijis citāds un tādējādi ir konkrēti aizskartas tiesības uz aizstāvību (skat. spriedumu, 2022. gada 5. maijs, *Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals*/Komisija, C-718/20 P, EU:C:2022:362, 49. punkts un tajā minētā judikatūra).

167 Tomēr prasītāja nav norādījusi nevienu apstākli, ar ko varētu pierādīt, ka nevar izslēgt, ka procedūras iznākums varētu būt bijis citāds, ja "pārbaudes ziņojumu" tā būtu saņēmusi agrāk.

168 Tātad šis prasītājas arguments ir jānoraida kā nepamatots un nav jālemj par tā pieņemamību, kuru Komisija ir apstrīdējusi, pamatojoties uz to, ka tas nav izvirzīts prasības pieteikumā.

169 Ņemot vērā iepriekš minēto, piektais pamats jānoraida kā nepamatots.

170 Turklāt atbilstoši šā sprieduma 69. punktā izklāstītajiem apsvērumiem otrā un piektā pamata noraidīšana to nepamatotības dēļ ļauj kā neefektīvus noraidīt arī trešo un ceturto pamatu.

[..]

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (devītā palāta paplašinātā sastāvā)

nospriež:

1) Prasību noraidīt.

2) *Inner Mongolia Shuangxin Environment-Friendly Material Co. Ltd* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas, *Kuraray Europe GmbH* un *Sekisui Specialty Chemicals Europe SL* tiesāšanās izdevumus.

3) Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome un *Wegochem Europe BV* savus tiesāšanās izdevumus sedz paši.

Truchot Kanninen Madise

Frendo Perišin

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2024. gada 21. februārī.

[Paraksti]